گفت‌وگو
شیوا نوروزی

نیم‌فصل اول لیگ برتر شانزدهم فوتبال با همه مشکلات و حواشی‌اش به پایان رسید. با شروع فصل جدید رقابت‌ها مشخص شد که امسال نیز بسیاری از مشکلات گذشته فوتبال باشگاهی همچنان پابرجاست و مسئولان تلاشی برای مرتفع کردن آنها نکرده‌اند. یکه‌تازی پرسپولیس، تلاش تراکتورسازی برای رسیدن به صدر جدول، افت فاحش استقلال خوزستان و ناکامی استقلال از جمله اتفاقات مهم این فصل لیگ برتر بودند. ضمن اینکه باز هم بازیکنان بی‌کیفیت داخلی و خارجی با قراردادهای سنگین به تیم‌های لیگ برتری پیوسته‌اند. بیژن ذوالفقارنسب کارشناس فوتبال معتقد است با همه مشکلاتی که پیش روی تیم‌های باشگاهی بوده سطح مسابقات لیگ نسبت به گذشته افزایش یافته است.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ شانزدهم در گفت‌وگوی «جوان» با بیژن ذوالفقارنسب

پیشرفت کردیم اما از رقبای آسیایی هم عقب هستیم

سطح کیفی این فصل لیگ برتر با سال‌های قبل چه تفاوتی داشت؟

لیگ برتر ایران نسبت به لیگ‌های معتبر اروپایی بسیار جوان است و مشکلات مهمی را نیز یدک می‌کشد؛ مشکلاتی از جمله وابستگی باشگاه‌های فوتبال به بودجه دولتی. در حالی که ما در سال اقتصاد مقاومتی هستیم و در ورزش و به ویژه فوتبال سرمایه‌گذاری مناسب نمی‌شود. در وضعیت موجود لیگ برتر نسبت به سال‌های گذشته پیشرفت محسوسی را داشته، به خصوص از نظر سطح فنی بازیکنان، ارتقای دانش مربیان و عملکرد بهتر داوران. با این حال از نظر برنامه‌ریزی و اجرای مسابقات دچار مشکل شدیم. تعطیلات مکرر لیگ به خاطر تمرینات تیم ملی را نیز نباید از یاد برد، موضوعی که باشگاه‌ها را با چالش روبه‌رو کردند. همینطور تعداد بازیکنان خارجی امسال در لیگ کمتر بود و این مسئله به نفع فوتبال کشورمان است. در نیم‌فصل اول لیگمان پیشرفت داشته اما این پیشرفت همسو با پیشرفت فوتبال روز دنیا و حتی کشورهای رقیب آسیایی نبوده است. از طرفی تعداد تماشاگران در استادیوم‌ها هم نسبت به گذشته افزایش داشته و روی خوشی به فوتبال باشگاهی نشان دادند. می‌توان گفت که نیم‌فصل اول لیگ شانزدهم رشد کمی و کیفی بیشتری نسبت به سال‌های قبل داشته است.

البته امسال نیز شاهد حضور بازیکنان بی‌کیفیت در لیگ بودیم. در بین بازیکنان وارداتی و داخلی ستاره‌ای در این فصل ظهور کرد؟

بازیکنان خارجی خوب و باکیفیت در فوتبال حرفه‌ای با قیمت بالا از تیمی به تیم دیگر ترانسفر می‌شوند. در حالی که باشگاه‌های ما قادر به پرداخت این مبالغ نیستند. در نتیجه فوتبالیست‌های خارجی که جذب فوتبال ایران می‌شوند همگی درجه سه یا چهار اروپا و آفریقا هستند. با این رقم‌هایی که ما به بازیکنان خارجی می‌دهیم اصلاً نمی‌توان انتظار به خدمت گرفتن ستاره‌ها را داشت. با این وجود همین که تعداد خارجی‌های لیگ برتر کاهش یافته امتیاز مثبتی برای فوتبال ما محسوب می‌شود، چراکه باشگاه‌ها به جای آنها بازیکنان جوان بیشتری به خدمت می‌گیرند. بازیکنان جوان در تیم‌های استقلال، پرسپولیس و سپاهان بیشتر به چشم آمد و در سایر تیم‌ها از جمله ذوب‌آهن و استقلال خوزستان نیز بازیکنان زیر ۲۰ سال حضور داشتند. این نشان می‌دهد که مربیان ما رویکرد خوبی به جوانان نشان داده و خون تازه‌ای در فوتبال کشورمان جاری ساخته‌اند.

تعداد مربیان خارجی در لیگ هم نسبت به گذشته کمتر شده است. حضور این مربیان چه تأثیری بر فوتبال باشگاهی ما گذاشته است؟

مربیان خوب خارجی و آنها که دانش فنی بالایی دارند قطعاً اثرگذار هستند. متأسفانه این مربیان هم برای ما هزینه زیادی دارند و بیشتر باشگاه‌ها نیز نمی‌توانند از این دست مربیان استفاده کنند. در این فصل باشگاه پرسپولیس بهترین مربی خارجی را در اختیار دارد. آنچه مهم است توجه تمام باشگاه‌ها به تیم‌های پایه برای تربیت بازیکنان جوان و مستعد است. در این صورت است که می‌توانیم منتظر انتقال بازیکنانمان به تیم‌های معتبر جهان باشیم. فرآیند تربیت و استعدادیابی در فوتبال ما خوب و سالم نیست. در حالی که باشگاه‌های ما می‌توانند برنامه‌ریزی دقیقی داشته باشند.

کدام تیم می‌تواند پدیده لیگ لقب بگیرد؟

نفت تهران به رغم مشکلات زیادی که در ابتدای فصل داشتند در پایان نیم‌فصل جایگاه خوبی را به دست آوردند و من لقب پدیده را به این تیم می‌دهم. پیکان نیز عملکرد قابل قبولی داشته و باید روی این تیم نیز حساب کرد. تیمی مثل استقلال اما به دلایل مختلف نتوانست نتایج درخور توجهی کسب کند.

فکر می‌کنید تیم‌های شهرستانی در این فصل می‌توانند جام قهرمانی را بالای سر ببرند؟

در حال حاضر تراکتورسازی عملکرد خوبی داشته و نتایج درخشانی کسب کرده است. سپاهان اصفهان هم با اینکه فصل را با ناکامی آغاز کرد ولی در هفته‌های اخیر روند روبه رشدی را در پیش گرفت. به نظرم سپاهان آینده خوبی در فصل کنونی خواهد داشت. سایر تیم‌های شهرستانی نیز اگر امکانات بهتری در اختیار داشته باشند قطعاً می‌توانند برای مدعیان خطرساز شوند.

با این اوصاف پیش‌بینی شما از عملکرد نمایندگان فوتبال ایران در لیگ قهرمانان آسیا چیست؟

آرزوی همه ایرانی‌هاست که تیم‌های باشگاهی‌مان نیز در آسیا خوش بدرخشند. در این خصوص باید به این واقعیت اشاره کرد که شرایط تیم‌های ایرانی با حریفان آسیایی‌شان اصلاً قابل مقایسه نیست و به نوعی رقابتی نابرابر است. تیم‌های عربی از نظر اقتصادی و امکانات در رفاه کامل هستند و بازیکنان خارجی خوبی را جذب می‌کنند. حضور بازیکنان خارجی در کیفیت بازی آنها تأثیر بسزایی دارد. ای کاش تیم‌های ما نیز بازیکنانی را در اختیار داشتند که در لحظات حساس سرنوشت بازی را تغییر دهند. هر چهار نماینده ما در لیگ قهرمانان کار بسیار سختی را در پیش دارند، وزارت ورزش، فدراسیون فوتبال و اسپانسرها باید شرایطی را مهیا کنند که این تیم‌ها با کمترین مشکل و چالش کارشان را در لیگ قهرمانان آغاز کنند. تنها در این صورت است که می‌توانیم توقع موفقیت از آنها را داشته باشیم.

تعطیلی لیگ از جمله انتقادهای اصلی مربیان و باشگاه‌ها در نیم‌فصل اول بود. توقف بازی‌ها چه تأثیری در کیفیت لیگ برتر دارد؟

اعتراضات مربیان و باشگاه‌ها به دلیل تعطیلات طولانی مدت است. تعطیلی لیگ در حد معمول جایز است اما تعطیلی بیش از سه هفته آن هم برای یک بازی معقول نیست. این اتفاق در فوتبال روز دنیا رایج نیست. توقف سه چهار روزه برای بازی‌های ملی را در لیگ‌های اروپایی شاهد هستیم. البته بازیکنان تیم‌های اروپایی در باشگاه‌هایشان بازی می‌کنند و آمادگی خوبی دارند. به همین دلیل نیازی به تعطیلی یک ماهه احساس نمی‌شود.

افزایش حاشیه‌های غیرفنی باز هم در عملکرد تیم‌ها تأثیرگذار بود. در حالی که کنترل بسیاری از این حواشی دشوار نیست.

کاملاً درست است، متأسفانه تعداد حواشی کم هم نبود. بروز چنین اتفاقاتی مایه تأسف جامعه فوتبال است. امیدوارم از نظر فرهنگی بازیکنان و کادر اجرایی تیم‌ها صبورانه‌تر و معقول‌تر رفتار کنند تا حواشی که از طریق دوربین‌ها ضبط می‌شوند و در دسترس عموم قرار می‌گیرد، کاهش یابند. تنها در این صورت است که مردم ورزش را به عنوان یک نماد اجتماعی می‌پذیرند و فرزندانشان را به سوی ورزش سوق می‌دهند.

بریز و بپاش ناموفق استقلال؛ امیدواری تراکتور و ناهماهنگی سپاهان

ترک تازی پرسپولیس پرحاشیه

گزارش
دنیا حیدری

نیم‌فصل اول رقابت‌های لیگ برتر به رغم تعطیلات فراوانی که رقابت‌ها و اردوهای تیم ملی به تیم‌ها تحمیل کرده بود، به پایان رسید. آن هم در حالی که پرسپولیس که فصل قبل با تفاضل گل از قهرمانی بازمانده بود، صدر جدول نیم‌فصل را مانند اکثر هفته‌های دور رفت در اختیار داشت اما استقلالی‌های تهران، نتوانستند انتظارات را برآورده کنند.

■ قهرمان نیم‌فصل

پرسپولیس این فصل با یک مساوی شروع کرد اما برخلاف فصل گذشته که شروعی ناموفق داشت، امسال از همان ابتدا یکی از مدعیان بود و توانست ۱۳ هفته را بدون باخت پشت سر گذاشته و دست آخر نیز با کسب ۳۲ امتیاز از ۱۵ بازی و میانگین ۲/۱۳ امتیاز از هر بازی، قهرمان نیم‌فصل شود. یعنی پیشرفتی هفت امتیازی نسبت به سال گذشته در همین مقطع. قهرمان نیم‌فصل همچنین بهترین خط دفاعی لیگ را نیز با پنج گل خورده در اختیار دارد. آن هم در حالی که هفته‌ها گلر اول خود را به دلیل مصدومیت در اختیار نداشت. برانکو که از ابتدای فصل فریاد قهرمانی سر داده بود در حالی توانست به این موفقیت در نیمه راه دست یابد که تیم او بیرون از مستطیل سبز با حواشی زیادی دست به گریبان بود که از جمله آن می‌توان به جدایی ساسان انصاری، مرد ۱۲ گله لیگ باوجود مخالفت‌های برانکو، رفت و برگشت طارمی و رضاییان، درگیری با کرش به دلیل عدم حضور ملی‌پوشان در تمرینات تیم، چالش بازیکنان خارجی و بی‌کیفیت، اختلاف نظر با باشگاه برای بازی دادن به رضاییان و مخالفت با جدایی احتمالی محمد انصاری، جدایی نابهنگام امید عالیشاه و احمد نورالهی و پیوستن آنها به تراکتور، اصلی‌ترین رقیب سرخپوشان در جدال قهرمانی اشاره کرد. با این وجود اما مرد کروات زده نیمکت پرسپولیس توانست با آماری قابل قبول، قهرمان نیم‌فصل شود.

■ گران‌ترین‌های ناکام

گرانقیمت‌ترین تیم لیگ، نتوانست انتظارات را برآورده کند. استقلال اگرچه در نقل و انتقالات ریخت و پاش مالی چشمگیری داشت و از این بابت انتقادهای زیادی را هم به جان خرید اما نه خریدهای میلیاردی و گرانقیمت لیگ توانست این تیم را به موفقیت نزدیک کند و نه کنار گذاشتن نفراتی که رحمتی با آنها سرجنگ داشت. خریدهای منصوریان این انتظار را به وجود آورده بود که آبی‌پوشان پایتخت فصل را هم طوفانی آغاز کنند اما مربی جوان استقلال که بعد از سال‌ها به آرزوی خود برای نشستن روی نیمکت این تیم رسیده بود، نه تنها نتوانست انتظارات را برآورده کند که اسیر حاشیه‌ها نیز شد. حاشیه‌هایی که یکی دو مرتبه حتی زمزمه‌های برکناری او را نیز سر زبان‌ها انداخت؛ زمزمه‌ای که اگرچه در نطفه خفه شد اما نتوانست پایانی خوش برای تیم منصوریان به دنبال داشته باشد و دور رفت رقابت‌های لیگ برای او در حالی به پایان رسید که به رغم هزینه‌ای ۱۸ میلیاردی، نتوانست به جایگاهی بهتر از هفتمی جدول دست پیدا کند. آن هم با تفاضل گل بهتر نسبت به سپاهان و فاصله‌ای ۱۰ امتیازی با صدرنشین ۳۲ امتیازی لیگ و آمار ۱/۴ امتیاز در هر بازی. استقلال همچنین گران‌ترین خط دفاعی لیگ را در اختیار داشت که رقمی در حدود ۶ میلیارد برای این تیم آب خورده بود. خط دفاعی که البته با ۱۴ گل خورده آمار جالبی از خود به جا نگذاشت. آبی‌پوشان پایتخت در حالی با ۲۲ امتیاز و جایگاه هفتمی جدول نیم‌فصل را به پایان رساندند که سال گذشته در چنین شرایطی تیم دوم جدول بودند.

■ موفق‌ها و ناموفق‌ها

علاوه بر استقلال، فولاد، قهرمان دو فصل قبل نیز نتوانست انتظارات را برآورده کند و با سعداوی به جایگاهی بهتر از میانه‌های جدول دست نیافت. استقلال خوزستان، قهرمان فصل گذشته نیز با از دست دادن سرمربی جوان خود و مشکلات مالی، برخلاف سال قبل که قهرمان نیم‌فصل بود، امسال با چهار برد و در اختیار داشتن جایگاه دهم جدول نیم‌فصل را به پایان برد. آن هم در حالی که به احتمال فراوان در نیم‌فصل نیز بسیاری از مهره‌های کلیدی خود را از دست بدهد. سپاهان هنوز با روزهای اوج خود فاصله‌ای بسیار دارد. تیمی که به امید جبران ناکامی‌های گذشته دست روی سرمربی جوان تیم قهرمان سال گذشته گذاشت، در پایان نیم‌فصل اول به جایگاهی بهتر از هشتمی جدول دست نیافت. حال آنکه ویسی فصل گذشته در چنین مقطعی، قهرمانی نیم‌فصل را با استقلال خوزستان و جوان‌های بی‌نام و نشانش جشن گرفت. اما تغییرات نیمکت این تیم که فصل گذشته از حسین فرکی آغاز شد و به مجید بصیرت (سرمربی موقت)-ایگور استیماچ-زاغی‌نژاد و دست آخر به ویسی ختم شد، هنوز نتوانسته این تیم را به سرمنزل مقصود برساند.

تراکتور اما یکی از معدود تیم‌هایی که فصل گذشته از تغییر نیمکت خود سود برد و سکان هدایت خود را از اولیویرا باز پس گرفت و به قلعه‌نویی سپرد، همچنان در جاده موفقیت پیش می‌رود. تبریزی‌ها که اصلی‌ترین رقیب پرسپولیس برای قهرمانی هستند، توانستند نیم‌فصل را با میانگین کسب دو امتیاز در هر بازی به پایان برسانند. ذوبی‌ها هم امسال عملکرد خوبی داشتند. این تیم که فصل گذشته با ۲۶ امتیاز و رده سوم جدول نیم‌فصل را به پایان برده بود، امسال نیز با عملکردی مشابه و کسب ۲۵ امتیاز در حالی راهی تعطیلات نیم‌فصل شد که باز هم سکوی سوم جدول را در اختیار دارد. پیکان هم به رغم انتقادهایی که به جلالی برای جذب بازیکنان مسن تیم می‌شد، با امتیازی مشابه ذوب‌آهن، عملکردی قابل قبول ارائه داد.

■ تغییرات نیمکت‌ها

فرهاد کاظمی بعد از رقابت‌های هفته نهم و باخت سیاه‌جامگان به سپاهان بود که به بهانه مشکلات مالی، ساز جدایی از این تیم مشهدی را کوک کرد. جدایی او البته چندان هم برای مشهدی‌ها بی‌حاشیه نبود، چراکه برخی بازیکنان مدعی شدند قرارداد آنها منوط به حضور کاظمی بوده و با جدایی او فسخ می‌شود. این مسئله اگرچه برای این تیم جنجال‌هایی داشت اما رخ نداد و سرانجام ختم به خیر شد و هدایت سیاه‌جامگان خراسان به دست خداداد عزیزی سپرده شد. نیمکت دیگری که در نیم‌فصل دستخوش تغییرات شد، نیمکت ذوب‌آهن بود. یحیی در حالی بعد از بازی با استقلال از این تیم جدا شد که سه فصل قبل تیمی را تحویل گرفته بود که در خطر سقوط بود اما در طول مدت حضور در ذوب‌آهن سه جام برای این تیم گرفت (دو قهرمانی پیاپی در جام حذفی و قهرمانی در سوپرجام). یحیی مدعی بود بعد از بازی سوم تعلیق شده اما باشگاه می‌گفت که او بعد از بازی هفته پنجم برابر تراکتور استعفا داده که قبول نشده اما سرانجام استعفای او بعد از بازی با استقلال در هفته ششم پذیرفته شده. سکان هدایت ذوب‌آهن بعد از یحیی به دست حسینی، دستیار او در این تیم سپرده شد که این مربی هم توانست به خوبی نیم‌فصل اول را برای نماینده اصفهان به پایان ببرد. دیگر تغییرات انجام شده روی نیمکت‌ها در نیم‌فصل اول به ماشین‌سازی تبریز برمی‌گردد که نتوانست با خطیبی روزهای خوبی را سپری کند و سرانجام بعد از باخت‌های پیاپی، هیئت مدیره این باشگاه تصمیم به تغییرات گرفت و فرهاد کاظمی جای خطیبی را روی نیمکت این تیم تبریزی گرفت. هرچند که حضور کاظمی هم ثمربخش نبود و ماشین‌سازی در حالی نیم‌فصل اول را به پایان رساند که با کسب تنها شش امتیاز، قعرنشین جدول است.

■ قعرنشینان

در پایان هفته پانزدهم لیگ، حضور تیم‌هایی چون سایپا و صبا در انتهای جدول جلب توجه می‌کرد. آن هم در حالی که نفتی‌های آبادان، سیاه‌جامگان و پدیده با وجود مشکلات مالی فراوان، توانسته بودند جایگاهی بهتر از این دو تیم برای خود دست و پا کنند.

خسارت‌های جاده یکطرفه میان لیگ و تیم ملی

نگاه
سعید احمدیان

لیگ برتر در حالی به نیم فصل رسید که تعطیلی‌های زیاد مسابقات به بهانه اردوها و بازی‌های تیم ملی، از جمله مشکلاتی بود که بر این رقابت‌ها سایه انداخته بود و سبب شده بود تا فدراسیون فوتبال از سوی باشگاه مورد انتقاد جدی قرار بگیرد. در حالی لیگ برتر در اوایل مرداد آغاز شد که در طول پنج ماهی که از شروع لیگ پانزدهم می‌گذرد، این مسابقات بارها با تعطیلی‌های چند هفته‌ای و طولانی روبه‌رو شد، طوری که تیم‌ها بعد از انجام دو هفته به تعطیلی یک ماهه می‌رفتند و این چرخه در طول رقابت‌های نیم‌فصل بارها تکرار شد. توجیه مسئولان فدراسیون هم اولویت داشتن تیم ملی است و آنها در پاسخ به منتقدان می‌گویند با توجه به اینکه تیم ملی بازی‌های حساسی را در انتخابی جام جهانی پیش رو دارد، چاره‌ای نیست که بازی‌های لیگ هر چند وقت یکبار تعطیل شود تا کرش بتواند اردوها و برنامه‌هایش را پیاده کند. البته این اولین باری نیست که مسئولان فدراسیون طرف سرمربی تیم ملی را گرفته‌اند، در زمان علی کفاشیان نیز کرش هر گاه اراده کرد، توانست با تعطیلی بازی‌های لیگ، برای تیم ملی برنامه بریزد. البته بدیهی است که تیم ملی با توجه به رقابت‌های سرنوشت‌سازش در راه جام جهانی روسیه باید مورد توجه و حمایت قرار بگیرد و در این راه باشگاه‌ها نیز باید تعامل لازم را با مجموعه تیم ملی داشته باشند. با این حال روندی که فوتبال ایران در سال‌های اخیر و به خصوص پس از آمدن کرش طی کرده است نشان می‌دهد که تعامل باشگاه‌ها با تیم ملی، تعاملی یکطرفه بوده و سرمربی پرتغالی در پنج سالی که از حضورش در فوتبال کشورمان می‌گذرد، برای ارتباط گرفتن با مربیان لیگ و باشگاه قدمی برنداشته است و همین سبب شده تا رابطه باشگاه‌ها و تیم ملی در این سال‌ها همواره تیره و تاریک باشد.

هر چند باشگاه‌های لیگ، به رغم سرمربیان و مدیرانشان، همواره با برنامه‌های تیم ملی کنار آمده‌اند و کمتر به تغییر در برنامه لیگ و تعطیلی‌ها پی در پی اعتراض داشته‌اند، اما با این حال این نکته را نمی‌توان از نظر دور داشت که برای ساختن یک تیم ملی قدرتمند، باید یک لیگ قوی داشت، بدیهی است که استعدادهای فوتبال از دل مسابقات لیگ کشف می‌شوند و با حمایت از باشگاه‌های و لیگ برتر می‌توان پشتوانه‌ای قوی برای تیم ملی ساخت. اگرچه شاید گفته شود که ترکیب تیم ملی فوتبال را بیشتر بازیکنان لژیونر تشکیل می‌دهند اما همین بازیکنانی که امروز در لیگ‌های خارجی بازی می‌کنند، پس از درخشش در لیگ داخلی بود که توانستند لژیونر شوند. به همین خاطر تعامل مناسب و دوطرفه بین تیم ملی با باشگاه‌ها از جمله ملزومات توسعه فوتبال کشورمان است. با این حال مرور اتفاقات چند سال اخیر و همچنین نیم فصل اول لیگ برتر به خوبی مؤید این قضیه است که کارلوس کرش نگاهی از بالا به پایین به لیگ دارد و سریال تعطیلی‌های لیگ که در ۱۵ هفته گذشته بارها تکرار شد، نشان از این دارد که اگر سرمربی پرتغالی تصمیم گیرنده بود، لیگ را کاملاً تعطیل می‌کرد! این در حالی است که بررسی تعطیلی‌های زیادی که نیم فصل اول داشت نشان می‌دهد که با توجه به چندین بار تعطیلی طولانی لیگ، مربیان تیم‌ها کار سختی برای حفظ آمادگی بازیکنانشان داشته‌اند. نکته تأسف‌برانگیز در این ماجرا، چرخیدن فدراسیون فوتبال به سمت کرش است، تا جایی که این مربی تا امروز توانسته است برنامه‌ها و تصمیماتش را هر چند بر خلاف مصالح باشگاه‌ها باشد، به مهدی تاج تحمیل کند، مسئله‌ای که انتقادهای زیادی را متوجه فدراسیون کرده است، به خصوص اینکه باشگاه‌ها با توجه به تعطیلی‌های لیگ، بیشترین ضربه را خورده‌اند.

در همین راستا به نظر می‌رسد فدراسیون فوتبال باید در برنامه‌ریزی‌هایی که صورت می‌گیرد، علاوه بر منافع تیم ملی، منافع باشگاه‌ها را هم در نظر بگیرد. مهدی تاج و همکارانش باید سعی کنند به تعامل یکطرفه باشگاه‌ها و تیم ملی پایان دهند و با برگزاری جلسات هم‌اندیشی بین کرش و سرمربیان لیگ برتری، زمینه را برای تعامل آماده کنند. البته سال‌هاست که فدراسیون از برگزاری جلسه سرمربی تیم ملی و تیم‌های لیگ برتری خبر می‌دهد اما در پنج سال گذشته، یک بار هم این جلسه تشکیل نشده و این مسئله نشان از عمیق شدن اختلاف تیم ملی و باشگاه‌هاست، اختلافی که تا امروز با توجه به نفوذ کرش روی فدراسیونی‌ها سبب شده تا باشگاه‌ها متضرر شوند. این در شرایطی است که در حاشیه قرار گرفتن باشگاه‌ها و تعطیلی‌های غیرطبیعی و مکرر مسابقات، فوتبال ایران را از داشتن یک لیگ پویا محروم خواهد کرد، لیگی که دیگر بازیکن‌ساز هم نخواهد بود تا دودش در نهایت به چشم تیم ملی برود.

گذری بر حاشیه‌های خارج از مستطیل سبز نیم‌فصل اول لیگ شانزدهم

از تعطیلی‌های پرشمار تا جنجال عکس‌ها

حاشیه
فریدون حسن

شانزدهمین دوره رقابت‌های لیگ برتر به نیمه راه رسید. رقابت‌هایی که درست مثل ۱۵ دوره قبل اسیر حواشی و مسائل ریز و درشت زیادی بود، حاشیه‌هایی که البته بسیاری از آنها به خارج از مستطیل سبز و جریان‌های غیرفوتبالی برمی‌گشت، هرچند که حتی موضوعات غیرفوتبالی نیز طی این سال‌ها اینقدر با فوتبال باشگاهی، مربیان، بازیکنان و حتی مسئولان عجین شده که دیگر نمی‌توان آنها را غیرفوتبالی و جدا از آن نامید. آنچه بیشتر از همه در نیم‌فصل اول لیگ شانزدهم جلب توجه کرد، اول تعطیلی‌های زیاد طی ۱۵ هفته بود و دوم حواشی حضور کمیته انضباطی و صدور برخی رأی‌ها از سوی آن.

■ ۱۵ هفته پرسکته!

دوشنبه ۴ مرداد ۹۵ بود که هفته اول رقابت‌های لیگ شانزدهم آغاز شد، به صورت طبیعی و با یک حساب سرانگشتی این رقابت‌ها باید اواسط آبان ماه به هفته پانزدهم و نیم‌فصل خود می‌رسید اما تعطیلی‌های بیش از حد به خاطر حضور تیم‌ملی در رقابت‌های انتخابی جام‌جهانی باعث شد تا این اتفاق حدود دو ماه دیرتر رخ دهد. همین نکته باعث شد تا رقابت‌های لیگ بارها از تب‌وتاب و تکاپو بیفتد و تیم‌ها حداقل تا هفته دهم نتوانند آنگونه که باید و شاید خود را در شرایط مسابقه قرار دهند، اینکه مثلاً دو هفته بازی برگزار شود و رقابت‌ها چند هفته تعطیل شود و این اتفاق به صورت متناوب تکرار شود. به طور حتم حتی تیم‌های بزرگ دنیا را نیز با مشکل روبه‌رو می‌کند چه برسد به تیم‌های باشگاهی ایران که در شرایط عادی نیز چند هفته‌ای طول می‌کشد تا از شرایط بدنسازی فاصله بگیرند، هماهنگ شوند و بتوانند شرایط رقابت ۹۰ دقیقه‌ای فوتبال را پیدا کنند. تعطیلی‌های مستمر و مکرر نیم‌فصل اول لیگ شانزدهم هرچند برای تیم‌ملی و شاگردان کارلوس کرش مثمرثمر بود اما نمی‌توان روی این حقیقت چشم بست که این تعطیلی‌ها به روند آماده‌سازی تیم‌ها و شرایط حضورشان در رقابت‌های لیگ ضربه جبران‌ناپذیری زد، البته نباید از این نکته هم غافل ماند که این شرایط برای برخی از تیم‌ها و سرمربیانشان فرصت خوبی بود تا نتایج ضعیف و دور از انتظارشان را توجیه کنند و گاهی فرصت جبران برخی ناکامی‌ها را داشته باشند، درست برخلاف آنها که روند پیروزی‌ها و کامیابی‌هایشان با وقفه‌های مکرر متوقف می‌شد.

■ امان از فضای مجازی

بحث حضور گسترده و لجام‌گسیخته فوتبالیست‌های ایرانی در فضای مجازی البته تنها به این پانزده هفته خلاصه نمی‌شود. این مسئله فصل پیش با پرونده عریض و طویل و قطور سوشا مکانی ناگهان پررنگ شد، پرونده‌ای که البته با لژیونر شدن و مدعی شدن گلر خاطی پرسپولیس بسته شد تا راه برای بقیه هم باز شود. در فاصله میان لیگ پانزدهم تا شروع لیگ شانزدهم فوتبالیست‌های باشگاهی تادلتان بخواهد به جای استراحت و تجدید قوا در فضای مجازی چرخ زدند و با ژست‌ها و تیپ‌های گوناگون عکس از خودشان به معرض دید گذاشتند و این موضوع همچنان ادامه دارد. کار حتی به جایی رسید که فریاد برخی از سرمربیان هم درآمد اما اوضاع وقتی وخیم‌تر شد که کمیته انضباطی مهدی رحمتی دروازه‌بان اول استقلال را درست پیش از بازی حساس آبی‌ها با تراکتورسازی به خاطر انتشار یک تصویر در زمان تمرینات آماده‌سازی پیش از فصل استقلال در ارمنستان سه جلسه از همراهی تیمش محروم کرد. بالا گرفتن این مسئله به‌جایی رسید که به ناگاه رحمتی بخشیده شد تا به نوعی ثابت شود در فوتبال ایران می‌شود تخلف کرد و بعد با راه انداختن کمپین و همراه کردن عده‌ای با خود حتی از زیر بار پاسخگویی هم فرار کرد. به هر حال حاشیه‌های ایجاد شده برای رحمتی هم با شکست کمیته انضباطی به پایان رسید تا فوتبالیست‌ها از این به بعد با خاطری آسوده‌تر با هر ژست و تیپی حتی با هر کس و ناکسی تصویر منتشر کنند، آن هم به این بهانه که نمی‌توان دل هوادار و مردم را شکست!